

Κοινωνία Θεού

Φυλλάδιο Επικοινωνίας
των Κατηχητικών Συνάξεων Ι. Μ. Ρόδου
Έτος 5ο -Τεύχος 16ο

Σήμερα, θα κάνουμε ένα μεγάλο ταξίδι στην Ιστορία. Θα πάμε στον πρώτο αιώνα του Χριστιανισμού, γύρω στο 100 μ.Χ.. Ανάμεσα στους διαδόχους των Αποστόλων, βρίσκεται ο άγιος Ιγνάτιος, επίσκοπος της Αντιόχειας που πήρε το όνομα Θεοφόρος. Ονομάστηκε έτσι, γιατί έφερε μέσα του το Θεό, τον οποίο και ακτινοβολούσε με το ήθος του και τη φωτεινή διδασκαλία του. Ο Ιγνάτιος έμαθε από τους ίδιους τους Αποστόλους την αλήθεια του Χριστού και Τον αγάπησε με όλη του την καρδιά. Στην Αντιόχεια που ζούσε ο Ιγνάτιος, ονομάστηκαν για πρώτη φορά οι μαθητές του Χριστού, χριστιανοί. Ο Ιγνάτιος, ως επίσκοπος Αντιοχείας, έδειξε πολύ μεγάλο ζήλο: συμβούλευε τους πιστούς, τους εξομολογούσε, τους δίδασκε ότι πρέπει όλοι να γίνουν θεοφόροι, δηλαδή να έχουν βαθιά μέσα τους την πίστη στον αληθινό Θεό και να ζουν σύμφωνα με το θέλημά Του. Το 110 μ.Χ. ξέσπασε διωγμός κατά των χριστιανών από τον αυτοκράτορα Τραϊανό, ο οποίος διέταξε να συλλάβουν και να οδηγήσουν μπροστά του, στη Ρώμη, τον γέροντα επίσκοπο Ιγνάτιο, που ήταν ήδη 80 ετών. Η πορεία του γέροντα επισκόπου προς τη Ρώμη ήταν μαρτυρική και κράτησε 10 ολόκληρους μήνες. Όμως ο Ιγνάτιος έμενε ακατάβλητος και υπέμενε αγόγγυστα όλες τις δοκιμασίες και τις ταπεινώσεις, που δεχόταν

από τους δεσμοφύλακες του. Μέσα στην ψυχή του άναβε η φλόγα της αγάπης στο Θεό και ο πόθος να μαρτυρήσει γι' Αυτόν. «Αφήστε με, έγραφε στους μαθητές του, να γίνω μιμητής του πάθους του Χριστού, να πεθάνω για το Χριστό».

Στις 20 Δεκεμβρίου ο επίσκοπος είναι έτοιμος για το μαρτύριο. Κοινωνεί για τελευταία φορά και προχωρεί στην αρένα του

Κολοσσαίου. Γονατιστός προσεύχεται, ατάραχος και ήρεμος, περιτριγυρισμένος από τα άγρια θηρία. Το μαρτύριο δεν άργησε να έρθει. Ευλαβείς χριστιανοί

πήραν το ιερό του λείψανο και το έθαψαν στη Ρώμη, όπου αργότερα έχτισαν μεγαλοπρεπή ναό.

Αναρωτιέται κανείς, από πού αντλούσε τη δύναμη ο γέροντας επίσκοπος να φτάσει ανυποχώρητος στο πιο μεγάλο μαρτύριο; Τη δύναμη την αντλούσε από τη μεγάλη αγάπη του στο Χριστό. «Εκείνον ζητώ, έλεγε, εκείνον θέλω, το Χριστό που σταυρώθηκε για μένα!».

Ο άγιος Ιγνάτιος μας στέλνει ένα μήνυμα: δεν φτάνει να λεγόμαστε χριστιανοί, αλλά πρέπει να γεμίσει η καρδιά μας από αγάπη στο Θεό. Να στολιστούμε με την αγάπη του Θεού και με τις αρετές του Χριστού. Να γίνουμε Θεοφόροι!

Θεοφόροι!

Η ΣΕΛΙΔΑ της Φυλαγωγίας

- Τοτό, πώς έγραψες στο διαγώνισμα της ιστορίας;
- Τι να γράφω; Αφού όλο ρωτούσε πράγματα που έγιναν πολύ πριν γεννηθώ!

Ο δάσκαλος παραδίδει, στο μάθημα της γλώσσας, το κεφάλαιο για τις προθέσεις:

- Όταν σε μια σύνθετη λέξη υπάρχει πρώτο συνθετικό η πρόταση "προ", τότε αυτό σημαίνει ότι κάτι γίνεται πριν από κάτι άλλο. Για πες μας, εσύ Τοτό, τι σημαίνει η λέξη προπαρασκευή;
- Μα είναι απλό, κύριε! Πέμπτη σημαίνει!

- Πού γίνεται η Πρωτοχρονιά να είναι πριν από τα Χριστούγεννα;
- .....
- Στο λεξικό!

Ποιο είναι το άκρον άωτον της αφηρημάδας;

Να περπατάς με το ένα πόδι στο πεζοδρόμιο και το άλλο στο δρόμο και να αναρωτιέσαι γιατί κουτσαίνεις!

Ρωτάει η μητέρα του Τοτού:

- Ποιος θα φάει καρπούζι;
- Εγώ, απαντάει ο Τοτός.
- Ποιος θα πιει χυμό;
- Εγώ.
- Ποιος θα πλύνει τα πιάτα;
- Ε, όλα εγώ θα τα κάνω;

- Ποιό είναι το πιο πολύτιμο φάρμακο;
- Το χρυσόφαρο!

Ποιο είναι το άκρον άωτο της ταχύτητας;

Να κλειδώσεις το ευρτάρι και να προλάβεις να ρίξεις το κλειδί μέσα!

Χτυπάει το τηλέφωνο στο σχολείο:

- Εμπρός, απαντά η δασκάλα.
- Καλημέρα σας. Πήρα να σας πω ότι ο Τοτός δεν θα μπορεί να έρθει σήμερα στο σχολείο.
- Ποιος είναι στο τηλέφωνο παρακαλώ;
- Ο μπαμπάς μου!

